



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 155. Hujus Papæ gesta in Pontificatu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

§. CLV.

Sæc. XVII.
A. C. 1669.*Hujus Papæ gesta in Pontificatu.*

Exiguo Pontificatus sui tempore Clemens sane magna fecit, & majora, si diutius vixisset facere meditabatur; quocirca immerito illum non nemo livido hoc carmine sugillabat:

Contigit hoc nunquam, Papam decedere, de quo

Nilque boni possis dicere, nilque mali.

Celebratur ab ipsis etiam fidei nostræ Adversariis ob animi candorem, morum integritatem, clementiam, pacisque studium: quanta enim sollicitudine pacem Gallum inter & Hispanum Reges conciliare adlaborarit, testantur ipsius Ludovici XIV. ad eundem literæ profecto memoratu dignissimæ, quarum tenor erat sequens:

Beatissime Pater!

Tabellarium, qui has nostras literas Sanctitati Vestræ reddet, citatis equis ad urbem mittimus, ne gaudium differatur, quod Sanctitati Vestræ afferet pacis nuntius. Minime dubitamus, quin Sanctitas Vestra idem hac de re judicium factura sit, quod nos ipsi facimus, ubi ab Oratore nostro Duce de Chaulnes omnia singillatim cognoverit, quæ heri cum Regis Angliæ, & Hollandicæ

Ee 3

Rei-

Sæc. XVII *Ripublicæ Legatis acta hic sunt, de quibus*
 A. C. 1669. *eidem Oratori mandavimus, ut Sanctitatem*

*Vestram diligenter edoceat. Interim non
 affirmare possumus Sanctitati Vestræ, quod
 quid nos operæ impendimus, quidquid de
 nostro jure remisimus, ut gravissimum ipsius
 opus ad statum, in quo nunc est perducere
 mus, respexisse imprimis sanctitatis Vestræ
 voluntatem, quam probe novimus, nihil in
 hac vita flagrantius cupere, quam exitum
 huius belli. Et sane potissimum incitamen-
 tum, quo adducti sumus, ut maxima cura
 nostra jactura (si, quæ in fortuna res nostra
 essent, consideretur) arma usque ad exitum
 sequentis mensis inhiberemus: in eo suit,
 Thebarum Archiepiscopi extraordinarius
 Sanctitatis Vestræ Nuntii postulatis
 faceremus, cum is quatuor abhinc diebus
 nostram secretam audientiam accessisset,
 hac de re sermo arma nobis de manibus
 cussit in eo rerum ac temporum articulo
 quo videmus nobis sine impudentiâ nota
 affirmare intra paucos menses in potestatem
 nostram concessuras fuisse præcipuas Be-
 urbes frustra abnitentibus, quicumque ad-
 sarios nostros tueri voluissent: Sed non
 missæ tam præclaræ occasionis rei bene-
 rendæ nunquam pœnitebit, reputantes
 derationem animi nostri Pontificatus Sancti-
 tatis Vestræ eam gloriam peperisse,
 supra omnium decessorum suorum memoriam
 ipsius nomen extollit: cum Sanctitatis Vestræ*

Authoritas ob Venerationem, quam nos uni ipsius personæ hac in re detulimus, pacem inter omnes Christianos Principes sanxerit, quod sane multis abhinc sæculis Christianæ Reipublicæ videre non contigit. Impense interim Deum rogamus Beatissime Pater, ut Sanctitatem Vestram Ecclesiæ suæ bono quam plurimos annos seruet incolumem. Datum apud S. Germanum die 16. Aprilis 1668. Sanctitatis Vestræ.

Sæc. XVII.
A. C. 1669.

Devotissimus Filius,
LUDOVICUS Rex.

Quanto autem studio Principes Christianos imo ipsos etiam Persas, aliosque Asiæ Reges ad arma contra Turcas stringenda, & opem Venetis ferendam incitarit, jam sæpius memoravimus. Præterea in virtutum, quas a teneris excoluerat, exercitiis Pontifex consenuit, ipse quoque in Basilica Vaticana per plures horas confessiones excepit, Nosocomia, & Martyrum sepulcra aliaque loca religiose ac frequentissime invisit: Excelluit pietate in infirmos & pauperes, præcipue peregrinantes, quorum duodecim quotidie in suo Palatio convivas habuit, eisque inferviit: cum autem quidam Nobiles hæretici, Pontifices omnes incredibili superbia tumescere, a suis Prædicantibus falso edocti, ut propius eum co-

E e 4

gnosce-

Sæc. XVII. A. C. 1669. gnoscerent, pauperum peregrinantium vestes induti sese discumbentibus iugerent, se suorum Præconum commentis delusos experti, hæresin ejurarunt. Erat insuper hic Pontifex a Nepotum affectu, eosque ditandi studio adeo alienus, ut in Thomæ in ætatis flore decedentis morte nequidem ad momentum tristes esset, & Vincentium alium Nepotem in Cardinalium inauguratione paucis ante obitum suum diebus factis incassum multis acriter stimulantibus ad Purpuram evehere recusaret, & ditissimas nobilissimarum Virginitates nuptias aliis suis Nepotibus oblatas nisi coactus consentiret, ac denique totam suam familiam beneficia parca manu effunderet, ut unquam Rospilosana stirpe Pontificem Maximum prodiisse, nemo crederet: Tanto etiam propriæ gloriæ contemptu, & humilitatis studio eminuit, ut quamvis perfecta suorum Prædecessorum opera ipse perfecerit, nunquam tamen suum nomen aut insignia affigi permitteret: Denique reparandi Divini cultus studio accensus, a Ferdinando Maximiliano Bavaricæ Electore obtinuit, ut in Palatinatu Superiori decem S. Benedictinorumque Ordinum Monasteria, quorum proventus Ferdinandus II. Imperator Maximiliano Duci in expensarum

compensationem cefferat, suis quæque Sæc. XVII.
 Monachis & disciplinæ Regulari, quæ A. C. 1669.
 centum viginti ferme annis ab hære-
 ticus exulare iussa erat, restituerentur.

§. CLVI.

*Diæcesanæ Synodi Monasteriensis
 decreta.*

Eodem hoc anno Christophorus Ber- Concil. Germ.
 tom. 10.
 nardus a Gallen Monasteriensis Epi-
 scopus denuo binas Synodos Diæcesan-
 as, & quidem primam die secunda
 Aprilis, alteram vero decima quinta
 Octobris celebrabat, ubi innovatis
 priorum Synodorum statutis decretum
 Alexandri VII. die trigesima Januarii
 Anno hujus sæculi quinquagesimo nono
 editum circa Regulares exacte obser-
 vari præcepit, declarans, quod Regu-
 lares Ordinum Mendicantium semel ab
 uno Episcopo approbati non censeantur
 approbati in aliis Diæcesibus absque
 nova Episcoporum approbatione, nec
 etiam sine Episcopi facultate a casibus
 reservatis absolvere queant. Pariter
 executioni mandari voluit Gregorii XV.
 Bullam, quæ incipit: *Inscrutabili*, circa
 Confessariorum approbationem, Sacra-
 mentorum administrationem, Sancti-
 monialium Monasteria, earumque clau-
 suram & regimen.

E e 5

§. CLVII.